

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3217/2020
27.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Чедомир Голубовић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Бојан Јанковић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2353/18 од 03.07.2020. године, на седници одржаној 27.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2353/18 од 03.07.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију.

Образложење

Други основни суд у Београду, пресудом П1 96/16 од 01.03.2018. године, одбио је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог број .. од 28.12.2015. године и обавезе тужени да врати тужилу на рад (став први изреке). Обавезао је тужилу да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 61.750,00 динара, у року од осам дана од дана достављања ове пресуде, под претњом извршења (став други изреке).

Апелациони суд у Београду, пресудом Гж1 2353/18 од 03.07.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиле и потврдио пресуду Другог основног суда у Београду П1 96/16 од 01.03.2018. године (став први изреке). Одбио је као неосноване захтеве тужиле и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП. Према оцени овога суда, наводима ревизије у погледу учињене битне повреде одредаба парничног поступка у поступку пред другостепеним судом се не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била у радном односу код туженог од 1996. године, као стоматолошка сестра. Оспореним решењем од 28.12.2015. године, тужиљи је отказан уговор о раду код туженог, услед економских и организационих промена, јер је престала потреба за обављањем одређеног посла, те и потреба за радом запослене, а по налогу Министарства здравља. Тужени је изменио Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији 09.11.2015. године, због чега је на Одсеку за стоматолошку здравствену заштиту школске деце и омладине број извршилаца на радном месту медицинске сестре - техничара, смањен са 4 на 2 извршиоца, а на Одсеку за стоматолошку здравствену заштиту одраслих становника смањен са 14 на 6 извршилаца. Доношењу оспореног решења је претходио поступак оцењивања свих запослених на радном месту медицинске сестре у стоматолошкој служби, који је спроведен у складу са критеријумима из члана 5. Критеријума за утврђивање вишка запослених у стоматологији, према ком се бодовању тужиља нашла на 28. месту од укупно 31 бодованог. Критеријуми за утврђивање вишка запослених одређени су од стране репрезентативног синдиката и Министарства здравља. Тужени је формирао комисију која је извршила бодовање запослених 20.11.2015. године и применом критеријума година стажа, резултата рада и вредности услуга, тужиља је остварила 0,56% и заузела 28. место на листи бодованих стоматолошких сестара, које су оцењиване на овој листи. Директор туженог је 23.11.2015. године донео Одлуку о утврђивању вишка запослених у Служби за стоматолошку здравствену заштиту туженог, којом је пет стоматолошких сестара утврђено као вишак запослених, међу којима и тужиља. Тужиља је изјавила приговор, поводом којег је комисија туженог извршила поновно бодовање и сачинила бодовну листу 03.12.2015. године, са истим резултатима рада, као и у претходно сачињеној бодовној листи (тужба је поднета 22.02.2016. године).

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је одбијен тужбени захтев тужиље за поништај оспореног решења о престанку радног односа тужиљи отказом уговора о раду, као и да се тужиља врати на рад, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

У спору из радног односа, суд, законитост оспореног решења цени са становишта правилне примене материјалног права, повреде правила поступка и чињеничног стања из оспореног решења.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13 и 75/14) је прописано да, запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то: ако

услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Одредбама члана 153. – 160. Закона о раду је прописан поступак решавања вишка запослених.

Према образложењу оспореног решења о престанку радног односа тужили отказом уговора о раду донетог на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, на основу критеријума за утврђивање вишка запослених сачињених од стране репрезентативних синдиката на нивоу Републике Србије и достављених Дому здравља од стране Министарства здравља, спроведен је поступак утврђивања вишка запослених, на основу чега је донета одлука послодавца број ..., дана 23.11.2015. године о запосленима за чијим радом је престала потреба и именована (тужилја) је на основу наведеног стоматолошка сестра за чијим је радом престала потреба.

Дакле, у конкретној ситуацији је тужени у складу са измењеним и допуњеним Правилником о унутрашњој организацији и систематизацији послова, којим је смањен број извршилаца на пословима медицинских сестара, приликом утврђивања вишка запослених извршио бодовање у складу са критеријумима предложеним од стране репрезентативних синдиката и Министарства здравља, на основу чега је донето оспорено решење, којем је претходила Одлука о утврђивању вишка запослених у Служби за стоматолошку здравствену заштиту туженог, којом је пет стоматолошких сестара утврђено као вишак запослених, међу којима и тужилја, јер се према утврђеном тужилја наша на 28. месту од укупно 31 запосленог који је бодован и после поновног бодовања.

Према томе, како је тужени правилно извршио поступак утврђивања вишка запослених и побијано решење о престанку радног односа тужили, донето на основу одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду, то је исто законито, због чега тужени није у обавези да тужилју врати на рад у смислу одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

Неосновани су наводи ревизије којима се указује да оспорено решење о престанку радног односа тужили, отказом уговора о раду не садржи податке о броју бодованог места на коме се наша тужилја, као и који су критеријуми примењени. Ово стога, што је тужилја изјавила приговор на листу о бодовању, због чега је према утврђеном комисија туженог поново извршила бодовање и сачинила нову бодовну листу од 03.12.2015. године, чиме јој није ускраћена могућност оспоравања утврђене ранг листе, па у том делу наводи ревизије нису од утицаја на законитост оспореног решења.

При томе, како се одбија као неоснована ревизија тужилје, то није неопходно даље детаљно образлагати ову пресуду, већ се тужилја као ревидент упућује на образложење побијане пресуде, да се непотребно не би понављало, у смислу одредбе члана 414. став 2. ЗПП.

Трошкови на име одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, због чега је одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова на име одговора на ревизију, на основу одредбе члана 154. став 1. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 414. став 1. и 165. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**